AUGUSTINUS
Admont, 2. Hälfte 12. Jh.
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26827
Copyright: Admont, Benediktinerstift

dicas ut misereatur tui. respice me. Videte. 7
dicas respice me. Qd ē respice. Diligere ad
tende. miserere mei. Ergo nūdo dixī in iqua
tē si ēspera in corde meo. qua omino nul
ta suggestio cordi humano. Ibi suggestio.
Non cessat suggestio. si nō fiat respectio. Si eū
respicas in iqtate retro aspicis. 7 incurris in
sententiā dni dicentis in euglio. Nemo ponens
manū suā aratro 7 respiciens retro. apt̄ē regno dei. Qd
g̃ debeo facere. Qd ait apls. Que retro oblit̄
mea quē amplectens. Ret̄ omā nra q̄
fecerunt iniqua s̄. Nemo ex bono euenit
ad xpm. Omēs peccatores fuerunt. omēs pec
cauerūt. s̄ credendo iustificantur. Effecta iu
stitia nostra. in illa vita. Tam ad puerū
7 mores bom. a ipso inspirantur. a ipso do
nantur: Noli g̃ tua merita cōputare no
li. Et si suggerit̄ iniquitas. noli ēsimare.
Qd enim ait. Iniqtatē si ēspexi in corde meo.
nō exaudiet ds. Ipsa exaudiūt ds. qa iniq
tatē nō ēspexi in corde meo. 7 intendit uo
ci orationis mēe. Bēdict̄ ds q̄ nō amouit
depcationē meā 7 miām suā a me. Tene
sensum ab eo loco ubi ait. Venite audite 7
narrabo uob omēs q̄ mecum est dm. q̄ma fecit
anime mēe. 7 dixit q̄ audistis. 7 ad finē pa
cēt̄ usit. Bēdict̄ ds q̄ nō amouit depcationē
meā 7 miām suā a me. Sic enim puenit ad
resurrectionē iste qui loq̄tur. ubi nā ce
nos spesium. immo 7 nossium. Et nō uac
ista nra ē. Qua diu g̃ hic sum hoc rogem
dm. ut nō amoueat depcationē nrām
7 miām suā. i. ut ipse eā orem. 7 ipse eā
misereat. Multi enim languescunt in oran
do. 7 in nouitate sue cōuersationis feruent
orant. postea languide. postea frigide.
postea negligenter. Quasi securi s̄. Vigilat
hostis. dormit tu. Ipse dns p̄cepit in euglio
qa oportet semp orare. 7 nō deficere. 7 dat si
multitudinē de illo iniqui iudice q̄ nec dm
timebat nec hominē reuerebat̄. q̄m inten
pellabat illa uidua cotidie ut audiret
eā. Et cessit tedio. qui nō flectebat̄ mia. Et
ait s̄ iudex nequā. Si nec dm timeo. nec
hominē reueor: Et ppter tedium q̄ m cotidie
facit hec uidua. audiā causā eī. 7 iudica
bo eā. Et ait dns. Si iudex nequā hoc fecit.
patet ut nō iudicabit electos suos q̄ ad eū
clamant die ac nocte. Ita dico uob fa
cet iudicium eorū cito. Ergo nō deficiam in
oratione. ille q̄ cessat ē. 7 si differt nō au
fert. Securi de pollicitatione ipsi nō defi
ciam in orando. 7 hoc ex beneficio ipsi
ē. Ipsa dixit. Bēdict̄ ds q̄ nō amouit depca
tionē meā 7 miām suā a me. Cū uideris
nō ait amota depcationē tuā secur esto.
qa nō ē amota ait misericordia. PSALMUS.

Ex Lue de ps. lx. v. Incipit de ps. lx. vi.

MEMINIT KARITAS VRA IN
duob psalmis q̄ ia tētam s̄
exhortatos nos fuisse am
mā nrām ut benedicēt dnm. 7 pio cantu
duxisse. benedic anima mea dnm. Si g̃
exhortatus sum in illis psalmis animā nrām
ut benedicēt dnm. in hoc psalmo recte dr.
SMISEREATUR NRI ET BE
nedicat nos. Benedicat aia
nra dnm. 7 ds benedicat nos.
Cū benedicē nos ds cresam. 7
cū benedicam nos dm cresam.
Verūq: nob pdest. Non augēt ille benedic
tione nra. nec minuit maledictione nra.
Qui maledicē dno ipse minuit. q benedicit
dno ipse augēt. Prior ē in nob benedictio
dni. 7 sequens ut nos benedicam dnm.
Illa pluuia. iste fructus ē. Ergo ia q̄ in reddit
fructū agricole. dō cōpluere nos 7 colere.